

Νέα από παντού

επιμέλεια: Καίτη Μποτοπούλου

Πρόγραμμα δράσης για την κατάργηση των διακρίσεων στη Γαλλία

Στις 8/3 του 2004 η Νικόλ Αμελίν, Υφυπουργός για την Ισότητα στην εργασία, με την ευκαιρία της Διεθνούς Ημέρας της Γυναίκας, ανήγγειλε το «πρόγραμμα δράσης» που προβλέπει μία χάρτα για την κατάργηση των διακρίσεων μεταξύ των δύο φύλων στον τομέα της εργασίας.

Για το πρόγραμμα αυτό δεσμεύτηκε μεγάλος αριθμός φορέων (συνδικάτα, εργοδότες, ενώσεις εργαζομένων, διοικήσεις κ.λπ).

Στη Γαλλία οι προηγούμενοι νόμοι των ετών 1983 και 2001 κατά της ανισότητας στην εργασία δεν εφαρμόστηκαν ικανοποιητικά. Ως αποτέλεσμα της αναγγελίας του «προγράμματος δράσης», ο Πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας Ζαν Σιράκ ανήγγειλε ότι θα ασχοληθεί προσωπικά με το θέμα.

Η Υφυπουργός Νικόλ Αμελίν τόνισε ότι η ισότητα πρέπει να αντιμετωπιστεί από τους διαφόρους παράγοντες της κοινωνίας όχι μόνο ως θέμα δικαιοσύνης και ηθικής αλλά και ως παράγοντας ανάπτυξης αλλά και οικονομικής και κοινωνικής ισορροπίας.

Μείωση του χάσματος αμοιβών στη Μ. Βρετανία

Μειώθηκε το χάσμα στις αμοιβές μεταξύ ανδρών και γυναικών στην Βρετανία και αυξήθηκε ο αριθμός των γυναικών μάντζερ.

Σύμφωνα με στοιχεία του Ινστιτούτου Μάνατζμεντ της Βρετανίας, το ποσοστό των γυναικών μάντζερ αυξήθηκε κατά 29%, και παρουσιάζεται ως υπερδιπλάσιος εκείνου του 1996.

Για έβδομη συνεχή χρονιά οι γυναίκες μάντζερ έλαβαν μεγαλύτερες αυξήσεις από του άντρες.

Το Ινστιτούτο αποδίδει την αύξηση του αριθμού των γυναικών μάντζερ όχι μόνο στο γεγονός ότι οι σημερινές γυναίκες είναι περισσότερο μορφωμένες και διαθέτουν περισσότερα προσόντα από εκείνες της προηγούμενης γενιάς, αλλά και στο ότι το φαινόμενο αυτό αντικατοπτρίζει τις κοινωνικές και πολιτιστικές αλλαγές στη χώρα.

Επομένως, για τις γυναίκες που κατέχουν υψηλότερες θέσεις εργασίας προβλέπονται και μεγαλύτερες αποδοχές.

Εν τούτοις, εκπρόσωπος του Ινστιτούτου Μάνατζμεντ, δηλώνει ότι χρειάζονται ακόμη μερικά χρόνια στη Βρετανία για να επιτευχθεί η απόλυτη ισότητα ανάμεσα στους άνδρες και στις γυναίκες σε θέσεις μάντζμεντ.

Μεταρρύθμιση της νομοθεσίας για τις αμβλώσεις διεκδικούν οι φεμινίστριες στην Πολωνία

Στην Πολωνία οι φεμινίστριες ζητάνε τη μεταρρύθμιση

του νόμου εναντίον των αμβλώσεων. Η ίδια η Υπουργός Ισότητας των δύο φύλων στη Δημοκρατική Κυβέρνηση της Πολωνίας Ισαβέλλα Ζαρούλκα Νοβάκα βρέθηκε επικεφαλής της πορείας των γυναικών στη Βαρσοβία, στις 8 Μαρτίου, Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας.

Στην Πολωνία ο νόμος κατά των αμβλώσεων είναι από τους πιο σκληρούς στην Ευρώπη. Σύμφωνα με το νόμο του 1993 η άμβλωση επιτρέπεται μόνο σε περιπτώσεις γενετικής δυσμορφίας, επικίνδυνης εγκυμοσύνης για τη ζωή της μητέρας ή για εγκυμοσύνη ως αποτέλεσμα βιασμού.

Το 2002 μόνο 151 Πολωνίδες υποβλήθηκαν σε άμβλωση, αλλά άλλες 80.000 - 200.000 κατέφυγαν στα ιδιωτικά ιατρεία.

Η Ενωμένη Δημοκρατική Αριστερά (S.L.D) είχε υποσχεθεί κατά την προεκλογική περίοδο των βουλευτικών εκλογών του 2000 ότι θα τροποποιήσει τον επίμαχο νόμο. Υπό την πίεση όμως συντηρητικών φορέων και, κυρίως, της Εκκλησίας, άλλαξε στάση.

Η Καθολική Εκκλησία στην Πολωνία είναι πολύ ισχυρός παράγοντας, επηρεάζει τα πολιτικά πράγματα και είναι γνωστό ότι κατά το δημοψήφισμα για την ένταξη της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το 2003, είχε ταχθεί δυναμικά υπέρ της ένταξης ενισχύοντας έτσι τη θέση της Δημοκρατικής Παράταξης. «Είμαστε θύματα συναλλαγών» καταγγέλλουν οι φεμινίστριες, και η Υπουργός Ισότητας παραδέχεται ότι είναι μακρύς ο δρόμος που οδηγεί στα δικαιώματα των γυναικών.

Διαλεύκανση φόνων γυναικών στο Μεξικό

Επί πλέον μέτρα για τη διαλεύκανση των φόνων γυναικών στο Μεξικό

Στον κατάλογο με τους ειδικούς που ερευνούν τους φόνους 375 γυναικών στη Θιουδάδ Χουάρες του Μεξικού προστίθενται άλλοι 6 ειδήμονες του ΟΗΕ.

Οι ειδικοί θα αναλύσουν όλα τα σχετικά έγγραφα των ερευνών και θα εξετάσουν όλα τα στοιχεία που διαθέτουν οι τοπικοί εισαγγελείς, η Γενική Εισαγγελία του Μεξικού, και οι περίπου 300 πράκτορες της αστυνομίας που έχουν σταλεί επί τόπου για τις έρευνες.

Οι θάνατοι των γυναικών στην πόλη αυτή δεν έχουν διαλευκανθεί ποτέ, και μόνον ένας Αιγύπτιος καταδικάστηκε το 1995 για το φόνο μιας εφηβου και απαλλάχθηκε για άλλες 18 ομοειδείς κατηγορίες.

Τα θύματα ανακαλύφθηκαν κατά τη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας, θαμμένα πρόχειρα στην έρημο που περιβάλλει την Θιουδάδ Χουάρες, μιας εργατοúπολης ενός εκατομμυρίου κατοίκων κοντά στα σύνορα με τις Η.Π.Α. Το 60%

των θυμάτων ήταν γυναίκες ηλικίας 13 έως 27 ετών, μαθήτριες ή εργάτριες.

Παιδοκτόνος μετά από βιασμό

Η Ρομίνια Τεζερβίνα, κορίτσι 18 ετών από το χωριό Σάο Πέδρο της Β.Δ Αργεντινής, ένα βράδυ του Αυγούστου 2002 περίμενε την αδελφή της στην έξοδο νυχτερινού κέντρου. Ξαφνικά της επιτέθηκε ένας άντρας, την έβαλε με τη βία στο αυτοκίνητό του και την βίασε. Το κορίτσι, μεγαλωμένο με αυστηρότητα και σεμνό από χαρακτήρα, δεν κατήγγειλε το συμβάν, και όταν κατάλαβε ότι είναι έγκυος προσπάθησε να κρύψει την εγκυμοσύνη της και εμπιστεύτηκε το μυστικό της μόνο στη μικρότερη αδελφή της. Στους επτά μήνες γέννησε ένα πρόωρο μωρό στο μπάνιο του σπιτιού της και, τρομοκρατημένη, αποφάσισε να το σκοτώσει.

Στην Αργεντινή η άμβλωση είναι παράνομη και η θνησιμότητα των γυναικών μεγάλη. Έτσι η Ρομίνια κατέληξε στο έγκλημα.

Μόνο μετά από επτά μήνες, μετά τη γέννηση του μωρού, αποφάσισε να κάνει μήνυση κατά του 38χρονου γεφτονά της που ήταν ο δράστης.

Έγινε η δίκη, αλλά ο δράστης αθώωθηκε λόγω απουσίας μαρτύρων. Η Ρομίνια συνελήφθη, φυλακίστηκε και αντιμετωπίζει ποινή ισοβίων για το φόνο του μωρού της χωρίς να ληφθεί υπόψη ότι αυτό ήταν καρπός βιασμού.

Μεταρρύθμιση οικογενειακού δικαίου στο Μαρόκο

Το σχέδιο μεταρρύθμισης του οικογενειακού δικαίου που επιβάλλει την ισότητα των δύο φύλων υιοθετήθηκε με απόλυτη πλειοψηφία από την Μαροκινή Βουλή στις 16/1/2004 έπειτα από πρόταση του βασιλιά του Μαρόκου Μωχάμετ ΣΤ'.

Στο εξής η Μαροκινή δεν θα κηδεμονεύεται από τον πατέρα της ή τον μεγάλο αδελφό της, αλλά θα μπορεί ελεύθερα να διαλέγει τον σύζυγό της, να υπογράψει συμβόλαια, να ζητάει διαζύγιο χωρίς να χάνει τη φύλαξη των παιδιών ή την οικογενειακή της κατοικία και να απορρίπτει την πολυγαμία.

Για πρώτη φορά στην ιστορία του Μαρόκου θεσπίζεται η κοινή ευθύνη του πατέρα και της μητέρας στη λειτουργία της οικογένειας.

Μισό αιώνα μετά την Τυνησία το Μαρόκο γίνεται το δεύτερο αραβομουσουλμανικό κράτος που επισημοποιεί την ισότητα των δύο φύλων.

Εξευτελισμός Ινδών γυναικών

Στο χωριό Κιλιπάλα της Α. Ινδίας επτά γυναίκες υπέστησαν την ταπεινωτική διαδικασία της κοπής των μαλλιών τους γιατί κατηγορήθηκαν για αποστασία.

Οι οικογένειές τους, ινδουιστικής καταγωγής, ασπάστηκαν τον χριστιανισμό πριν από οκτώ χρόνια. Πολλοί νέοι παρακολουθούν στο χωριό τον Χριστιανό ιερέα τις Κυριακές, κι αυτό εξόργισε την τοπική κοινωνία. Μέλη της ινδουιστικής κάστας (Σάνγκ Παριβά) μπήκαν στα σπίτια, έκαψαν βίβλους, επετέθησαν στους κατοίκους και ξύρισαν τις επτά γυναίκες που ήταν μόνες, γιατί οι άντρες τους είχαν τραπέει σε φυγή.

Μετά απ' αυτό το συμβάν το Χριστιανικό Συμβούλιο της Ινδίας διαμαρτυρήθηκε για την αδιαφορία της αστυνομίας. Στη Ινδία, οι Χριστιανοί είναι στο χαμηλό ποσοστό 2%.

Το 1999 ακραία ινδουιστικά στοιχεία είχαν κάψει ζωντα-

νό τον Αυστραλό ιεραπόστολο Γκράχαμ Στάνιν και τα δύο παιδιά του και δολοφόνησαν τον καθολικό ιερέα Αρούλ Ντος. Η Χριστιανική μειονότητα είναι γνωστή στην Ινδία για την προώθηση των δικαιωμάτων της γυναίκας, των φτωχών και των παιδιών.

Επομένως, πιο πολύ κι απ' τον Χριστιανισμό δεν αρέσουν στους φανατικούς ινδουιστές οι κοινωνικές αλλαγές.

Εγκλήματα τιμής στην Τουρκία

Πώς μια χώρα που περιλαμβάνει στα «έθιμά» της το έγκλημα τιμής μπορεί να γίνει μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Αυτό είναι το εύλογο ερώτημα πολλών.

Α) Θλιβερά παραδείγματα εγκλημάτων τιμής έχουμε συχνά στην Τουρκία. Στις 27 Ιανουαρίου 2004, στην Κωνσταντινούπολη μια γυναίκα 22 ετών, η Γκλιντίντα Τορέν, δολοφονήθηκε από τα αδέρφια της στο Νοσοκομείο όπου νοσηλευόταν μετά τον άγριο τραυματισμό της από τα ίδια τα αδέρφια της λίγες ώρες πριν.

Η Γκλιντίντα Τορέν που καταγόταν από ένα χωριό της Ν.Α Τουρκίας, γέννησε ένα αγοράκι καρπό της ερωτικής της σχέσης με τον άνδρα μιας εξαδέλφης της. Ο πατέρας του μωρού εγκατέλειψε την κοπέλα, ενώ θα μπορούσε να την πάρει ως δεύτερη γυναίκα του, σύμφωνα με τα τοπικά έθιμα και με τη συγκατάθεση του πατέρα της κοπέλας.

Η Γκλιντίντα Τορέν κατέφυγε στο σπίτι θείου της ενώ περίμενε να γεννήσει. Αλλά τα αδέρφια της, μετά τη γέννηση του παιδιού, διέπραξαν το έγκλημα παρά τις μεταρρυθμίσεις που έχουν αναγγελθεί στην Τουρκία. Τα εγκλήματα τιμής συνεχίζονται και οι ποινές για τους δράστες είναι πολύ ελαφρές.

Β) Η Σεσμέ Αλλάκ, τριάντα ετών, από τη Μιγιαρμπακήρ της Α. Τουρκίας, έπεσε θύμα βιασμού που της προκάλεσε, εκτός από σωματικά και ψυχικά τραύματα, και μία ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη.

Μετά την τρομερή αυτή περιπέτεια τράπηκε έντρομη σε φυγή. Οι δικοί της όμως την κυνήγησαν, την βρήκαν και όλοι μαζί, πατέρας, ξαδέλφια, θείοι, αποφάσισαν να ξεπλύνουν την ντροπή με βάρβαρο τρόπο: Την λιθοβόλησαν και την μαχαίρωσαν. Η κοπέλα δεν πέθανε αμέσως, αλλά μετά από επτά μήνες σε νοσοκομείο όπου την μετέφεραν, χωρίς καμία διαμαρτυρία από την τοπική κοινωνία ή τις τοπικές αρχές.

Η τραγική ιστορία της Σεσμέ έγινε θεατρικό έργο από κουρδικό θίασο και παίχτηκε στην πόλη όπου έγινε το κακό.

Η ανταποκρίτρια της Γκάρντιαν στην Αθήνα, Χελένα Σμιθ που παρακολούθησε αυτή την παράσταση έγραψε ένα συγκλονιστικό ρεπορτάζ όπου, εκτός των άλλων, εκφράζει το θαυμασμό της για το θάρρος των ανθρώπων αυτού του μικρού κουρδικού θιάσου, οι οποίοι απήφησαν τους κινδύνους για να εκφράσουν την αντίθεσή τους προς αυτές τις βάρβαρες παραδόσεις και προκαταλήψεις.

Παράνομη στείρωση στη Σλοβακία

Τον Ιανουάριο του 2003, το Γραφείο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Μειονοτήτων της Σλοβακικής Κυβέρνησης κατέθεσε μήνυση για να διερευνηθούν παράνομες πρακτικές στείρωσης εναντίον γυναικών τσιγγάνων (Ρομά). Η μήνυση ήταν η αντίδραση σε μαρτυρίες που περιέχονται στην έκθεση «Σώμα και Ψυχή: Αναγκαστική Στείρωση και Άλλες Επιθέσεις κατά της Αναπαραγωγικής Ελευθερίας

των Ρομά στη Σλοβακία», που δημοσίευσαν το Κέντρο για τα Αναπαραγωγικά Δικαιώματα και το Κέντρο για τα Ατομικά και Ανθρώπινα Δικαιώματα. Σε δελτίο τύπου, που εξέδωσε το ίδιο γραφείο στις 28 Ιανουαρίου 2003, σημειώθηκε επίσης ότι θα ασκείτο ποινική δίωξη εναντίον των συντακτών της έκθεσης, με βάση τον σλοβακικό Ποινικό Κώδικα, με την κατηγορία της παράλειψης ενημέρωσης των αρχών επιβολής του νόμου για εγκληματικές δραστηριότητες, εάν τα πορίσματα της έκθεσης αποδειχτούν αληθινά, και με την κατηγορία της «διάδοσης ψευδών φημών και δημιουργίας πανικού στην κοινωνία», εάν τα πορίσματα της έκθεσης αποδειχτούν ψευδή. Στις 23 Ιουνίου 2003, η Σλοβακική Κυβέρνηση ενημέρωσε την Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της

Ευρώπης σχετικά με τα βήματα που έχουν κάνει οι αρχές της Σλοβακίας για να αντιμετωπίσουν αυτές τις παραβιάσεις. Με την έκθεσή της ενημέρωσε την Κοινοβουλευτική Συνέλευση για τις ποινικές και διοικητικές έρευνες που διεξάγονται για τους ισχυρισμούς περί αναγκαστικής στείρωσης στη Σλοβακία και διατύπωνε τη διαβεβαίωση της σλοβακικής κυβέρνησης ότι δεν θα επιδιώξει την ποινική δίωξη των συντακτών της έκθεσης «Σώμα και Ψυχή». Οι ΜΚΟ που δημοσιεύουν από κοινού αυτό το δελτίο τύπου ζητούν από την Σλοβακική Κυβέρνηση να αντιμετωπίσει τα καίρια προβλήματα που αφορούν τη διαδικασία ερευνών και συστήνουν το σχηματισμό ανεξάρτητης επιτροπής έρευνας για τους ισχυρισμούς περί παράνομης στείρωσης.

Γυναίκες στον κόσμο

Ακακία Κορδόση

Επίτιμη Διδάκτορα του Τμήματος Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών αναγόρευσε τη Μεσσολογγίτισσα συγγραφέα Ακακία Κορδόση με ομόφωνη απόφασή της η Σύγκλητος του Ιδρύματος.

Η επιβράβευση αυτή της Ακακίας Κορδόση το 2003 ήρθε μετά τη βράβευσή της από την Ακαδημία Αθηνών το 1979 και την απονομή του «Μεγάλου Βραβείου Γραμμάτων» της Ακαδημίας της Γαλλίας, με το οποίο βραβεύτηκε το 1991 για τη Συλλογή Διηγημάτων της «13 φωνές της σιωπής» –μεταφρασμένα από την ίδια τη συγγραφέα στα Γαλλικά– τιμή που έγινε για πρώτη φορά σε έλληνα συγγραφέα.

Την Ακακία Κορδόση, διακεκριμένο μέλος μας, τίμησε ο Σύνδεσμος το 1992 και έχει αναφερθεί για την προσωπικότητα και το πνευματικό και συγγραφικό έργο της στον Αγώνα της Γυναίκας, τεύχη 49/50 του 1992 και 71 του 2001.

Ελληνίδες επιστήμονες

Τη χρονιά που πέρασε το 2003, τρεις Ελληνίδες επιστήμονες περιλαμβάνεται στα πέντε «Επιστημονικά Βραβεία 2003» του Ιδρύματος Μποδοσάκη.

Τα επιστημονικά βραβεία εντάσσονται στο πλαίσιο του κοινωφελούς προγράμματος του Ιδρύματος Μποδοσάκη για στήριξη των απανταχού Ελλήνων επιστημόνων, είτε ζουν και εργάζονται στον τόπο μας είτε ανήκουν στον ελληνισμό της διασποράς.

Τα Επιστημονικά Βραβεία απονέμονται σε πέντε νέους, έως 40 ετών, Έλληνες επιστήμονες για την εξαιρετική επίδοση στον τομέα τους.

Το 2003 τιμήθηκαν με τα βραβεία που αναφέραμε τρεις Ελληνίδες επιστήμονες:

Η κ. **Βάσω Αποστολοπούλου**, αναπληρώτρια καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Victoria, που βραβεύτηκε για την έρευνά της στον τομέα των Βιοϊατρικών Επιστημών. Η κ. Αποστολοπούλου γεννήθηκε στη Μελβούρνη το 1970 από Έλληνες μετανάστες. Μετά το τέλος των σπουδών της στο Πανεπιστήμιο της Μελβούρνης συνέχισε με το διδακτορικό της και κέρδισε διεθνή αναγνώριση για την έρευνά της στην ανάπτυξη εμβολίου για τον καρκίνο. Σήμερα συνεχίζει τις έρευνές της στο Εργαστήριο Ανοσολογίας και Εμβολίων στο Austin Research Institute. Το 2000 ανακηρύχθηκε η πιο σημαντική Ελληνίδα του αιώνα.

Η κ. **Κωνσταντίνα Νικήτα**, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια στη Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών του Ε.Μ.Π., βραβεύτηκε για τον τομέα των Εφαρμοσμένων Θετικών Επιστημών. Γεννήθηκε στην Τρίπολη το 1963, πήρε δίπλωμα Ηλεκτρολόγου Μηχανικού και συνέχισε τις μεταπτυχιακές της σπουδές στο Ε.Μ.Π., όπου ολοκλήρωσε τη διατριβή της στον τομέα της βιοϊατρικής τεχνολογίας το 1990. Το 1993 έλαβε πτυχίο Ιατρικής. Μέσα στο ερευνητικό της αντικείμενο είναι οι εφαρμογές της τηλεματικής στην ιατρική και η μελέτη των επιδράσεων της ακτινοβολίας από συστήματα κινητών επικοινωνιών στην υγεία.

Η κ. **Πηνελόπη Κουγιανού-Golberg**, καθηγήτρια Οικονομικών στο Πανεπιστήμιο Yale για τον τομέα των Κοινωνικών Επιστημών, 39 ετών, Αθηναία, μπόη πρώτη στο Οικονομικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών, αλλά με υποτροφία της Γερμανικής Υπηρεσίας Ακαδημαϊκών Ανταλλαγών σπούδασε οικονομικές Επιστήμες και στο πανεπιστήμιο του Freiburg. Συνέχισε τις μεταπτυχιακές της σπουδές με υποτροφία του ιδρύματος Ωνάση στο Stanford των Η.Π.Α. Δίδαξε στο Princeton και έγινε καθηγήτρια στο Columbia της Νέας Υόρκης. Το 2001 πήρε τη θέση καθηγήτριας Οικονομικών στο Πανεπιστήμιο του Yale.

Βιρμανία

Αούγκ Σαν

Γεννήθηκε στην πρωτεύουσα Ρανγκούν της Βιρμανίας το 1945. Σήμερα η πρωτεύουσα λέγεται Γιανγκόν και η χώρα Μιανμάρ. Ήταν δύο χρονών όταν δολοφονήθηκε ο πατέρας της και έμαθε από τη μητέρα της για τους ηρωικούς αγώνες υπέρ της ανεξαρτησίας της πατρίδας της.

Το 1960 η μητέρα της έγινε πρέσβειρα στην Ινδία.

Κατά τη διάρκεια των σπουδών της στο Πανεπιστήμιο στην Ινδία και στην Οξφόρδη η Αούγκ Σαν επηρεάστηκε από τη θεωρία του Γκάντι για τη μη βία. Στην Οξφόρδη γνώρισε τον άντρα της, παντρεύτηκε και απέκτησαν δύο αγόρια. Το 1988 η Αούγκ Σαν αναγκάστηκε να γυρίσει στην πατρίδα της, και να φροντίσει την άρρωστη μητέρα της. Έτσι έζησε από κοντά τις διαδηλώσεις και τους μαζικούς σκοτωμούς των διαμαρτυρομένων συμπατριωτών της κατά του δικτατορικού καθεστώτος, γεγονός που τη συγκλόνισε βαθιά. Έτσι στρατεύτηκε στο δημοκρατικό κίνημα και άρχισε να γυρίζει τη χώρα, ξεσηκώνοντας συμπολίτες της κατά του δικτατορικού καθεστώτος. Η επιρροή της στο λαό ήταν εντυπωσιακή. Μετά το θάνατο της μητέρας της αποφάσισε να μείνει στην πατρίδα της, για να συνεχίσει τον αγώνα. Έγινε η Γενική Γραμματέας του κόμματος που ίδρυσε. Τον Ιούλιο του 1989 την έθεσαν υπό περιορισμό, και για τρία χρόνια δεν της επέτρεπαν να δει ούτε τον άνδρα της ούτε τα παιδιά της. Της πρότειναν να εγκαταλείψει τη χώρα με ανταλλαγή την ελευθερία της, αλλά αρνήθηκε. Τον Μάιο του 1990 το κόμμα της κέρδισε τις εκλογές με 82%, αλλά η δικτατορική κυβέρνηση αγνόησε το αποτέλεσμα και παρέμεινε στην εξουσία. Το 1991 της απενεμήθη το Nobel Ειρήνης, αλλά επειδή ήταν υπό κράτηση, το καθεστώς της απαγόρευσε να ταξιδέψει για να παραλάβει το βραβείο. Από τότε οι συνθήκες απομόνωσής της ελάχιστα έχουν βελτιωθεί. Η Αούγκ Σαν όμως συνεχίζει τον αγώνα της.

Γαλλία

Κατρίν Μαρί

Η Κατρίν Μαρί είναι Γαλλίδα κοινωνιολόγος, ερευνήτρια στο Εθνικό Κέντρο Ερευνών (CNRS), και διδάσκει πολιτικές επιστήμες στο ειδικό κέντρο μεταπτυχιακών σπουδών (Ecole des Hautes Etudes) στο Παρίσι. Διευθύντρια στο ευρωπαϊκό ερευνητικό δίκτυο Mega, ασχολείται με το πρόβλημα των διαφορών μεταξύ ανδρών και γυναικών στην αγορά εργασίας.

Τα ποσοστά της παρουσίας της γυναίκας στην αγορά εργασίας δεν έχουν βελτιωθεί θεαματικά, μας λέει η Κατρίν Μαρί. Πα'όλα αυτά, το 1982 είχαμε 6% γυναίκες μηχανικούς και, γενικότερα, υψηλόβαθμες τεχνικούς, ενώ το 1999 15%.

Εκείνο που είναι σημαντικό, συνεχίζει η Κατρίν Μαρί, είναι η αποδοχή των γυναικών της νέας γενιάς σε θέσεις τεχνικών και σε διοικητικές θέσεις που κατείχαν σχεδόν αποκλειστικά άντρες.

Το συμπέρασμα είναι ότι το ξεκίνημα έχει γίνει, αλλά η

Γαλλίδα πρέπει να παλέψει πολύ ακόμη, για να καταλάβει υψηλόβαθμες θέσεις εργασίας με ίση αμοιβή με τον άνδρα.

ΗΠΑ

Μάρτα Νουσμπάουμ

Είναι καθηγήτρια στο Πανεπιστήμιο του Chicago και πρώην σύζυγος του Ινδού νομπελίστα της Οικονομίας Αμάρτια Σεν. Η Νουσμπάουμ ανήκει στους σπουδαιότερους, εν ζωή, αμερικανούς φιλοσόφους. Δημοσιεύει τακτικά τις παρεμβάσεις της σε περιοδικά («The New York Review of Books», «The New Republic», «The Nation»).

Σε συνέντευξή της στο ιταλικό περιοδικό «L'Espresso» μιλάει για τον έρωτα. «Ο έρωτας δεν είναι μόνο ένας αιφνίδιος παροξυσμός συναισθημάτων, αποτελεί θεμελιώδες μέρος κάθε μαθησιακής και γνωστικής διαδικασίας για τα πράγματα που αφορούν τον κόσμο».

Τις θέσεις αυτές αναπτύσσει, η φιλόσοφος στο βιβλίο της «Η ευφυΐα των συναισθημάτων», το οποίο μεταφράστηκε στα ιταλικά.

Τουρκία

Λεϊλά Ζάνα

Το Μάρτιο του 2004 συμπληρώθηκαν δέκα χρόνια φυλάκισης της βουλευτού Λεϊλά Ζάνα, η οποία καταδικάστηκε από το «Δικαστήριο Ασφαλείας» του κράτους της Άγκυρας, επειδή υπερασπίστηκε τα πολιτιστικά δικαιώματα των Κούρδων συμπολιτών της, και εξέφρασε δημόσια την πίστη της για φιλία και ειρήνη μεταξύ των Τούρκων και των Κούρδων της Τουρκίας.

Η δίκη της Λεϊλά Ζάνα έχει αναβληθεί δέκα φορές, και οι συγκατηγορούμενοί της, που είναι όλοι βουλευτές, παρουσιάζονταν στη δίκη με χειροπέδες και περιτριγυρισμένοι από δυνάμεις ασφαλείας.

Οι αιτήσεις απελευθέρωσης που υποβάλλουν οι δικηγόροι απορρίπτονται χωρίς καμία αιτιολογία. Τα χρόνια περνάνε και οι μεταρρυθμίσεις που έχε εξαγγείλει η τούρκικη κυβέρνηση σε ό,τι αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα, και ειδικότερα τα δικαιώματα των Κούρδων, μένουν γράμμα κενό.

Μη κυβερνητικές οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα καθώς και προσωπικότητες απ' όλο τον κόσμο, μεταξύ των οποίων η Σιρίν Εμπαντί (φετινή κάτοχος του Nobel Ειρήνης) και η Ντανιέλ Μιτερράν, κάνουν έκκληση προς τους Ευρωπαίους βουλευτές και τα Ηνωμένα Έθνη για την απελευθέρωση της Λεϊλά Ζάνα και άλλων συναδέλφων της.

Η Τουρκική Δικαιοσύνη επικύρωσε στις 21/4/2004 την ποινή φυλάκισης 15 ετών της Λεϊλά Ζάνα και άλλων τριών πρώην βουλευτών του κουρδικού κόμματος DEP.

Η απόφαση αυτή χαρακτηρίζεται ως σκληρή ενέργεια του συντηρητικού τουρκικού κράτους. Την έντονη λύπη της για την επικύρωση της ποινής της Λεϊλά Ζάνα εξέφρασε και η Ευρωπαϊκή Ένωση.